

stændig Sikkerhed — fordi jeg ikke erindrer det i dette Dieblit — om disse Forhør bleve optagne uden eller efter Foranledning af mig som Justitsminister. Jeg tror dog det Sidste, men vist er det, der blev optaget Forhør. Det var paa Grundlag af anstillede Undersøgelser, at ganske vist den daværende Justitsbestyrelse fandt, at der ikke var Anledning til at gjøre noget videre ved Sagen. Men det er noget ganske Andet, end at man ikke vilde anstille Undersøgelse i Anledning af Klagen. Hvorvidt det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, der jo vel ikke har kjendt disse Forhør, er kompetent til at fælde en Dom om, hvorvidt den Afgjørelse, der fandt Sted deri Gang, er den rigtige eller ikke, det er Noget, jeg skal henstille. Det er mig kun om at gjøre i dette Dieblit at slaa fast, at ogsaa ved denne Leilighed har det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds altsaa udtalt Noget som værende historisk, der desværre ikke er faktisk. Men det ærede Medlems personlige Henvendelse — for ikke at bruge noget stærkere Udtryk, — til mig kulminerede den Gang, han kom til at tale om, hvad jeg skulde have ytret med Hensyn til det Passende eller Upassende i at dekorere Folk. Det ærede Medlem udtalte, at det var jo nok blevet sagt undertiden, at en eller anden Politimester var bleven dekoreret i Anledning af sin Virksomhed med Hensyn til Valg; hidtil havde man naturligvis ikke villet tro det, men nu stillede Sagen sig anderledes, efter at den tidligere Justitsminister havde udtalt sig i denne Retning. Ogsaa denne Bemærkning Ijgnedes med et taknemligt Publikum's Bisald. Det er nu imidlertid saa uheldigt, at den omtalte tidligere Justitsminister aldeles ikke har udtalt sig i den Retning. Alt, hvad jeg i Dag har udtalt, som staar i blot nogenomhelst nok saa fjern Forbindelse med Dekoration, det var, at jeg læste et Stykke af Hr. Laubers Klage uden at gjøre et eneste Ord til, undtagen det, at det var jo heldigt, at den omtalte P. Marcusen havde vist sig at være en saa karakterfast Mand, at den forsøgte Forlokkelse ikke havde havt nogen Indflydelse paa ham. Jeg er hermed forsaavidt færdig med den mere personlige Del af min Replik til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds. Han sagde til Slutning — og det vil jeg tage med i denne Forbindelse, thi det hører aabenbart ind under samme Kategori af Bemærkninger som dem, hvor-til jeg nu har siget — at man havde jo havt et Vidnesbyrd om, at der kunde komme noget ud af Forhør. Han nævnte en bestemt Mand som den, der sidst havde bragt noget ud af en Undersøgelse, og sagde, at det var jo ogsaa en upartist Dommer, men det var jo ikke alle Steder, at man fik den Slags Dommere. Denne Ytring skal jeg aldeles ikke indblænde mig paa nærmere at belyse.

Jeg fremhæver den kun, fordi den forekommer mig at belyse det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds.

Naar jeg derefter vender mig til Sagen selv, maa jeg gjentage, hvad jeg i mit første Foredrag har søgt at gjøre gjældende, nemlig, at man vel maa skjelne mellem to Punkter. Det ene Punkt er, om man anser det for rigtig, nødvendigt eller ønskeligt at foranstalte en nærmere Undersøgelse af de forskellige Momenter, som ere fremsatte i Hr. Laubers Klage. Det andet er, hvorledes man skal stille sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Godkjendelse af det foregaaende Valg. Det er aabenbart, at de to Ting slet ikke falde sammen. Man kan godt have den Mening, at der er Grund til Undersøgelse og dog alligevel mene, at der ikke er Grund til at udsætte Godkjendelsen af Valget. Naar derhos saavel det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds have talt i høie Toner om det Magtpaaliggende i at værne om Valgfriheden og henvist til, at nu var Danmarks Folkething det eneste Værn for Menigmands Valgfrihed ligeoverfor Landsting og Regering o. s. v., svarer jeg dertil, at der jo ikke er Nogen, som vil lægge den mindste Hindring i Veien for, at der kan anstilles Undersøgelse om, hvorvidt virkelig Valgfriheden har været truet paa utilbørlig Maade eller ikke, men det vedrører slet ikke Spørgsmaalet, om der er Grund til at negte Godkjendelsen af det foregaaende Valg. Det er der efter vor Mening — min og deres, der ere enige med mig — ikke, medmindre der er Grund til at forudsætte Feil og Mangler, som kunde faae Indflydelse paa Valgets Udfald. Derfor er Spørgsmaalet ikke om, hvorvidt det maatte kunne oplyses, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds nævnte, som et af de to Formaal for Undersøgelsen, om en Politimester havde indgrebet i Valget som Politimester paa en Maade, som ikke kunde anses for rigtig. Det dreier Spørgsmaalet sig ikke om, med mindre Politimesterens Indgriben i Valget havde været af den Bestaafenhed, at man af den Grund vilde kassere Valget, finde det ugyldigt. Men hvad enten nu Hr. Politimester Rump har handlet rigtig eller ikke i at gaa i Spidsen for Processionen fra Banegaarden i Slagelse op til Valgstedet og synge for paa en Valgvisse eller i andre Ting, som man lægger ham til Last, forekommer det mig, at Folkethinget dog vel allerede i dette Dieblit maatte kunne komme til det Resultat, at af den Grund vil Valget i Slagelse ikke kunne kasseres. Og naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt der er indvirket paa Valgerne, siger jeg: Ogsaa her kommer det an paa, af hvilken Bestaafenhed denne Indgriben har været, og hvilke Konsekvenser den kan have havt med Hensyn til Valget. Derfor har jeg